

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

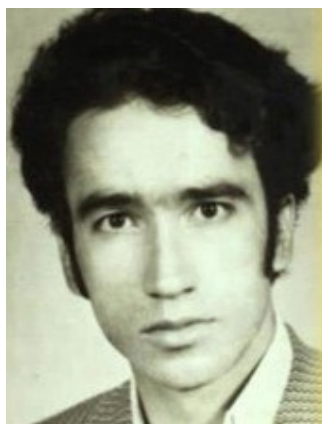
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۳۱ جولای ۲۰۲۱

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۲)

آرزوها

دلم خواهم که مانند عقیابی زخم پر بر فراز آسمانها
بخوانم با صدای آتشینم سرود فتح اوج کهکشانها
دلم خواهد که همچون خنده رعد بلرزانم جهان را از نهیم
بسوزم خار زار دشت شب را ز برق خاتماتسوز لهیم
دلم خواهد که چون خورشید مغرور نمایم پاره پاره کام شب را
ز موج گرم نور از لوح تاریخ بشویم جلودانه نام شب را
دلم خواهد که همچون اختر صبح شوم چشم و چراغ جست و جوا
دلم خواهد که همچون بذر امید بروییم در زمین آرزوها
دلم خواهد که چون آهوی وحشی بیابان در بیابان در نوردم
چنان تند و سُبُکخیزانه و مست که نتواند رسد طوفان به گرم

دلم خواهد که همچون موج سرکش
 پیام لاله هـای تشنه لب را
 دلم خواهد که همچون دود مجمر
 دلم خواهد که مانند سمندر
 دلم خواهد که مانند پرستو
 ز ساز مژده بخش چهره من
 دلم خواهد که همچون لاله سرخ
 ز برق داغ آتشخیز قلبم
 دلم خواهد که همچون باده عشق
 شوم جاری به رگهای تن شان*
 دلم خواهد ز ساز تار احساس
 به بازار دیار ناشناسی
 دلم خواهد که همچون بهمن خشم
 دلم خواهد که همچون ازدهائی
 دلم خواهد کشم با نعره فریاد
 خروشم از کرانه تا کرانه
 دلم خواهد که همچون خنجر تیز
 به بیرحمی دلش را پاره سازم
 دلم خواهد که مانند خدنگی
 سرود مرگ ننگینش بخوانم
 دلم خواهد که چون خورشید تابان
 درخشان سازم این ظلمتسرا را
 دلم خواهد ز خونم گاه پیکار
 کلید فتح و پیروزی جنبش
 بریزم طرح نو، بنیاد نو را
 به برج آن حصار تازه بنیان
 بغلتم مست در آغوش دریا
 بگویم هر نفس در گوش دریا
 به دور شعله سرکش برقصم
 به بزم خلوت آتش برقصم
 شوم پیک بهار جنبش آئین
 به رقص آید همه گلهای رنگین
 چراغی در دل صحرا فروزم
 خس و خوار بیابان را بسوزم
 به جوش آرم نفس افسردگان را
 دهم جان دگر دلمردگان را
 به ساز آرم نوای تازه ای را
 کنم یک دم بلند آوازه ای را
 فرو غلتم ز کوه انتقامم
 کشم کاخ ستمگر را به کامم
 چو سیل شعله خیز و خشمناکی
 چو طوفان مهیب و ترسناکی
 فرو گردم به قلب سخت دشمن
 به خون آلوده سازم سخت دشمن
 روم تا چشم دشمن کور سازم
 چو نعل گنده اش در گور سازم
 بتابم بر جهان آفرینش
 گشایم توده ها را چشم بینش
 ستیغ کوهساران رنگ گردد
 نصیب نسل پیشاهنگ گردد
 چو کاخ ظلم را ویرانه سازم
 درفش سرخ پیروزی فرازم

سنبله ۱۳۵۲ خورشیدی «سرمد»

در کتاب رزم پیام آوران به شکلی که به رنگ سرخ نوشته ام آمده در اشعاری که نزد من موجود است

به استناد آن به رنگ آبی نوشتم

* شوم جاری به رگها همچو آتش - شوم جاری به رگهای تن شان